

[Arne Sørensen.]

om særskilt Afstemning over § 30 i mit Ændringsforslag til Loven om Boliganvisning, idet denne Paragraf netop omhandler Optagelse af en saadan Undersøgelse fra det offentlige Side, hvorved man kunde faa dette Materiale frem, der har samme Interesse for Folk, enten de er for eller imod de Ting, der her har været debatteret.

Aksel Møller: Jeg er i den mærkelige Situation, at jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen i en Bemærkning, han gjorde før. Jeg tror ikke, at noget vil være saa forkert som allerede ved denne Lejlighed, hvor man indfører fri Opsigelighed i et bestemt Forhold for at skaffe flere Værelser frem, at sige: Ja, men viser det sig ikke at svare til vore Forventninger, saa fanger Bordet. Der maa efter min Opfattelse fra denne Forhandling brede sig en Tryghed med Hensyn til, at de Værelser, som nu kommer frem paa Grund af denne frie Opsigelsesret og giver Husrum for Ungdom, ikke pludselig af Lovgivningsmagten kan føres tilbage under strengere Bestemmelser.

Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen er stærk i at tale om, hvad der er sagligt forsvarligt og sagligt uforsvarligt, og det er altid saa lykkeligt for ham, at det, han vil, er sagligt forsvarligt, og det, vi andre vil, er sagligt uforsvarligt. Det ærede Medlem har nu ikke Lov til at se paa det paa denne ensidige Maade. Hvad angaar det Forslag, som det ærede Medlem synes det var sagligt uforsvarligt af os ikke at stille, og som han nu har stillet, maa jeg sige, at naar det voldte os saa store Vanskeligheder under Forhandlingerne at komme ham i Møde, var det, fordi Forslaget var sagligt urimeligt, og naar vi var lykkelige over at slippe for at skulle tage det med for at vinde ham for det øvrige Lovkompleks, var det, fordi det var sagligt urimeligt. Det er faktisk sagligt urimeligt at bygge en Bestemmelse op, der gaar ud paa, at hvis en Mand har Bolig i to Kommuner, skal den ene Kommune kunne komme og sige til ham: Du har at vælge, hvilken af de to Boliger du ønsker. Hvis han saa vælger den paagældende Kommune til fast Bopæl, hvad skal man saa gøre med hans anden Bolig, hvis den Kommune, hvori den ligger, ikke ønsker at gøre Brug af den? Det er let nok at pege paa Godsejere og lige-stillede, der har en Vinterbolig i København og deres Hjem paa et Gods, men hvis de paagældende, naar de kommer ud for denne Paragraf, beslutter, at deres faste Bopæl skal være i København, saa vil jeg gerne se de husvilde, som vil kunne betale — det er

jo ogsaa det Værede Medlem Hr. Rasmus Hansens Mening, at Lejen skal betales — for at bo paa Godset. Nej, det er en sagligt urimelig Bestemmelse, og derfor er det for saa vidt et Held, at vi ikke har kunnet mødes paa det Punkt.

Johs. Christiansen: Maa jeg sige i Anledning af de Bemærkninger, der er gjort i Forbindelse med Ungdomskommissionens Betænkning, at det forekommer mig urimeligt, at nogen gør Forsøg paa at tage Patent paa det, der er peget paa i Ungdomskommissionens Betænkning. Jeg har allerede en Gang her i Dag sagt, at i hvert Fald jeg for mit Vedkommende har befittet mig paa meget nøje at overveje det Forslag om tvungen Værelseudlejning, som er stillet i Ungdomskommissionens Betænkning. Jeg har alvorligt bestræbt mig for at gøre mig klart, om denne Udvej eller en anden vilde være at foretrække, naar det gælder om at faa de flest mulige Værelser frem til de unge. Det er det, det kommer an paa, det er Resultatet, det gælder, og naar jeg efter mine Overvejelser er kommet til den Opfattelse, at den frivillige Vej giver de fleste Værelser, saa vil jeg gerne have, at man undlader at stille mine Betragtninger og min Opfattelse i et daarligere Forhold til Ungdomskommissionens Betænkning end andres.

Til det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen vil jeg gerne sige, at det forunder mig ikke, at det ærede Medlem ikke forstaar, at vi i mit Parti længst muligt søger at værne og bevare den Menneskeret, der hedder Boligens Ukrænkelighed. Der er sikkert meget, det ærede Medlem ikke forstaar, og her er noget, som det ærede Medlem aabenbart ikke forstaar. Jeg kan jo ikke være forpligtet til at søge denne Mangel hos det ærede Medlem afhjulpet. Jeg kan kun være forpligtet til ud fra de Anskuelser, som jeg og mit Parti nærer, at gøre vore Betragtninger gældende i Overensstemmelse hermed, og ud fra disse Betragtninger anser jeg Friheden for at være at foretrække for Tvangen.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Rækkevidden af Stk. 8 i § 64 e skal jeg gerne erkende, at jeg oprindelig har været lidt i Tvivl om, hvorvidt Opsigelsesretten ogsaa maatte omfatte saadanne Fremlejemaal, som efter Lovens Ikrafttræden blev ophævet af en eller anden Grund, men jeg maa sige, at ved nærmere Eftertanke finder jeg, at Bestemmelsen, som den er udformet, er i mere logisk Overensstemmelse med det Princip, som vi i det hele taget bygger paa, end det er at gaa væk derfra. Jeg vil fore-